

Цвинтар кохання

Олександр Довченко

Цвинтар кохання.
Мільйони гробів,
Та нема тут свічок,
Нема і вінків.
Навколо цієї сумної оселі
Птахи лиш співають
Пісні невеселі,
І чорні могили
Купаються в смуті.
Ось зовсім ще свіжі,
Ось старі і забуті.
На кожній могилі
Ростуть диво-квіти,
Барвисті пелюстки,
Ясні самоцвіти.
А ці дивні квіти —
Ненароджені діти,
Усі жертви зради,
Розлуки і муки.
А зрада, ніколи вона
Не дрімає.
З світанку до ночі
І з ночі до ранку
У чорній одежі
По світу блукає.
І знов десь помре
Нещасливе кохання,
І місце займе
Серед цього зібрання,
Три метри вглиб,
Зверху прах забуття,
А замість хреста-
Розбиті серця...
Цвинтар кохання
Всіх людей і часів-
Мільйони могил,
Мільйони гробів.